

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Siyamnapu't Tatlo

Ang Pagbubunyag ng mga Huling Araw: Mula sa kahihinatnan ng Rusya hanggang sa pagbabalik ni Trump at sa pagkakabuo ng larawan ng hayop

Jeff Pippenger
2024-04-23

Sa nalalapit na panahon, wawakasan ng Russia ang digmaan sa Ukraine na may tagumpay, at ang tagumpay na iyon ay magpapatunay na siyang pasimula ng wakas para kay Putin at sa Russia. Gaya ng muling isinaayos (perestroika) ni Gorbachev ang kaniyang imperyo at pagkatapos ay tumakas sa United Nations, ang pulitikal na Russia ay ilalagay sa ilalim ng awtoridad ng United Nations, samantalang ang relihiyosong Russia ay ilalagay sa ilalim ng pamamahala ng Kapapahan. Mahahalal si Trump sa taong 2024, at mananaig laban sa mga globalistang Demokrata at sa mga globalistang nagpapakilalang Republikano, at siya'y makikipag-alyansa sa mga globalista ng United Nations, para sa layunin ng paglutas sa mga kahihinatnan ng pagbagsak ni Putin at ng Russia. Pagkatapos, ang patutot ng Tiro ay mamamagitan alang-alang sa Russia.

Sa Labanan sa Panium, inuulit ang kasaysayan ng una sa tatlong labanan sa talatang apatnapu. Sa unang labanan, na kinakatawan ng pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989, ang una sa huling walong pangulo ay nagsilbi bilang hukbong kinatawan ng kapapahan. Ang unang pangulong iyon ay isang Republikano, na nagpapahiwatig na ang huli ay magiging isang pangulong Republikano rin. Ang unang pangulo ay nakilala dahil sa kaniyang retorika hinggil sa pader ng bakal na tabing, na, bilang isang palatandaang propetiko, ay gumuho kasabay ng pagguho ng Berlin Wall noong Nobyembre 9, 1989. Ang huling pangulong Republikano ay makikilala dahil sa kaniyang retorika hinggil sa pader sa timog na hangganan ng Estados Unidos, at ang palatandaang magtatatak sa patotoo ni Trump tungkol sa pagtatayo ng pader ay ang batas ng Linggo, kung saan ang simbolikong "pader ng pagkakahiwalay ng Simbahan at Estado" ay aalisin.

Ang unang pangulong iyon ay isang dating bituin ng midya, na kilala sa talas ng kanyang pananalita at sa kanyang pagkamapagpatawa. Ang huling pangulo ay isang dating bituin ng midya, na kilala sa talas ng kanyang pananalita at sa kanyang pagkamapagpatawa. Ang taong 1989 ay naghudyat ng pagkakabuwag ng imperyong kilala bilang Unyong Sobyet, at ang huli sa tatlong labanan ng talatang ikaapatnapu ay kumakatawan sa pagkakabuwag ng imperyong kilala bilang Rusya.

Ang Labanan sa Panium ang ikatlo at huling labanan ng talatang apatnapu, at ang unang labanan ang naging tipo nito. Nang matapos ang unang labanan, kinilala ng buong daigdig na ang tanging dakilang kapangyarihan ay ang Estados Unidos. Ang gayong pamamayani sa daigdig ay mauulit sa pagtatapos ng huling labanan, sapagkat doon, sa kabila ng alyansang nabuo sa pagitan nina Antiochus III at Philip ng Macedon (ang Estados Unidos at ang Mga Nagkakaisang Bansa), ang Estados Unidos (ang bulaang propeta) ay maitatatag bilang pangunahing hari ng sampung hari (ang

dragon - ang Mga Nagkakaisang Bansa).

Ang tatlong labanan sa talatang ikaapatnapu ay taglay ang lagda ng “Katotohanan,” sapagkat ang una ay kumakatawan sa huli, at ang gitnang labanan ay kumakatawan sa paghihimagsik. Sa una at sa huli, ang hukbong kinatawang nagtatagumpay—ang Estados Unidos—ang nananaig; ngunit nabibigo ang ikalawang hukbong kinatawan, at ang ikalawang hukbong kinatawan ay ang Nazismo, isang pandaigdigang sagisag ng paghihimagsik.

Ang tatlong kampanyang politikal ni Donald Trump ay nagtataglay ng lagda ng “Katotohanan,” sapagkat nagwawagi siya sa halalan sa una at huli niyang mga kampanya, ngunit sa gitnang kampanya siya ay natalo sa pamamagitan ng halimaw ng ateismo, na siyang kapangyarihan ng dragon, na siyang muling sagisag ng paghihimagsik na kinakatawan ng ikalabintatlong titik ng alpabetong Hebreo na, kapag pinagsama sa una at huling titik, ay bumubuo sa salitang Hebreo na “Katotohanan.”

Ang talatang sampu ng Daniel labing-isa ay tumutukoy sa kapanahunan ng wakas noong 1989, at ang talatang labing-anim ay tumutukoy sa nalalapit na Batas ng Linggo. Ang mga talatang sampu hanggang labinlima ay kumakatawan sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu, na siyang bahagi ng aklat ni Daniel na naselyuhan hanggang sa mga huling araw. Kapag ang mga talatang sampu hanggang labinlima ay inilagay (line upon line) sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu, nabubuksan mula sa pagkakaselyo ang bahaging nauukol sa mga huling araw sa Daniel. Ang bahaging iyon ay nabubuksan bago mismo magsara ang pinto ng awa para sa mga tagapag-ingat ng Sabbath sa nalalapit na Batas ng Linggo. Samakatuwid, ito ay kumakatawan sa pangwakas, o ang Ikapitong Selyo.

At nang buksan niya ang ikapitong tatak, nagkaroon ng katahimikan sa langit na tumagal nang halos kalahating oras. At nakita ko ang pitong anghel na nangakatayo sa harap ng Diyos; at sa kanila ay ibinigay ang pitong pakakak. At dumating ang isa pang anghel at tumayo sa dambana, na may gintong insensaryo; at binigyan siya ng maraming kamangyan, upang ihandog niya iyon, kalakip ng mga panalangin ng lahat ng mga banal, sa gintong dambanang nasa harap ng trono. At ang usok ng kamangyan, na kalakip ng mga panalangin ng mga banal, ay umakyat sa harap ng Diyos mula sa kamay ng anghel. At kinuha ng anghel ang insensaryo, at pinuno ito ng apoy mula sa dambana, at inihagis ito sa lupa: at nagkaroon ng mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol. At ang pitong anghel na may mga pitong pakakak ay naghanda upang hipan ang mga iyon. Apocalipsis 8:1-6.

Ang pitong anghel na may Pitong Trumpeta ay kumakatawan sa Pagpapatupad ng Hatol na nagsisimula sa Batas ng Linggo sa Estados Unidos, at kumakatawan din sila sa Pagpapatupad ng Hatol na magsisimula kapag tumindig si Miguel at magtatapos ang probasyon ng tao. Ang unang yugto, mula sa Batas ng Linggo hanggang sa tumindig si Miguel, ang mga kahatulan ng Diyos ay may halong awa, ngunit pagkatapos, ang Pitong Huling Salot ay mga kahatulan ng Diyos na walang halong awa. Ang pagbubukas ng Ikapitong Tatak ay ang panahon kung kailan inihahanda ang mga Pagpapatupad ng Hatol, gaya ng kinakatawan ng pitong anghel.

Ang mga kabanata dalawa at siyam ng Daniel ay tinutukoy ang “mga panalangin ng mga banal” bilang panalangin upang maunawaan ang mga pangyayaring kaugnay ng nakatagong panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa larawan ng mga hayop, at ang pagsisisi at pag-amin na kaugnay ng “pitong ulit” ng Levitico kabanata dalawampu’t anim. Ang mga panalanging inihahalo sa kamanyang sa “ginintuang sisidlan ng kamanyang,” na umaakyat sa harap ng Diyos, ay ipinapanalangin ng mga tinawag na mapabilang sa isang daan at apatnapu’t apat na libo, na sa panahong iyon ay tumatanggap ng tatak ng Diyos na buhay, samantalang ang apoy mula sa dambana ay inihahagis sa lupa.

Sa ika-siyam na kabanata ng Ezekiel, yaon ding mismong mga banal ay dumadaing at tumatangis dahil sa mga karumal-dumal na gawa na ginagawa sa lupain at sa iglesya, at habang ipinahahayag nila ang kanilang malalim na paghihinagpis dahil sa kasalanan, ang anghel na nagtatatak ay naglalagay ng tatak sa kanilang mga noo. Gaya sa ikawalong kabanata ng Apocalipsis, ang mga hatol na kinakatawan ng mga anghel na tagapuksa ay naroroon, naghihintay ng utos na ang pagtatatak ay natapos na.

Sa di-nagkakamaling katumpakan, ang Walang-hanggang Isa ay patuloy na nagpapanatili ng talaan ukol sa lahat ng mga bansa. Habang ang Kanyang awa ay iniaalok kalakip ng mga panawagan sa pagsisisi, mananatiling bukas ang talaang ito; ngunit kapag ang mga bilang ay umabot sa hangganang itinakda ng Diyos, nagsisimula ang pagpapatupad ng Kanyang poot. Isinasara ang talaan. Nagtatapos ang banal na pagpapahinuhod. Wala nang pagsusumamo para sa awa alang-alang sa kanila.

Habang tumatanaw ang propeta sa pagdaan ng mga kapanahunan, ang panahong ito ay iniharap sa kaniyang pangitain. Ang mga bansa ng panahong ito ay tumanggap ng mga kahabagang walang kaparis. Ang pinakamainam sa mga pagpapala ng langit ay naipagkaloob sa kanila, ngunit ang lumalabis na kapalaluan, kasakiman, pagsamba sa diyus-diyusan, paghamak sa Diyos, at hamak na kawalan ng pasasalamat ay nakasulat laban sa kanila. Mabilis na nilang isinasara ang kanilang talaan sa Diyos.

Ngunit ang bagay na nagpapanginig sa akin ay ang katotohanang yaong mga nagkaroon ng pinakadakilang liwanag at mga pribilehiyo ay nabahiran ng namamayaning kasamaan. Naimpluwensiyahan ng mga di-matuwid sa paligid nila, marami, maging sa mga umaangkin sa katotohanan, ay nanlamig at napapaanod ng malakas na agos ng kasamaan. Ang laganap na paghamak na iniuukol sa tunay na pagkamaka-Diyos at kabanalan ay nagbubunsod sa mga hindi malapit ang ugnayan sa Diyos na mawalan ng paggalang sa Kanyang kautusan. Kung sinusunod nila ang liwanag at tinatalima ang katotohanan mula sa puso, ang banal na kautusang ito ay lalo sanang magiging mahalaga sa kanila kapag ito’y gayong hinahamak at isinasantabi. Habang lalong nalalantad ang kawalang-galang sa kautusan ng Diyos, ang hangganghang naghihiwalay sa mga tagatupad nito at sa sanlibutan ay nagiging lalo pang malinaw. Ang pag-ibig sa mga banal na utos ay lumalago sa isang uri ayon sa pagtaas ng paghamak sa mga ito sa kabilang uri.

Ang krisis ay mabilis na lumalapit. Ang mabilis na paglobo ng mga bilang ay nagpapakita na ang panahon para sa pagdalaw ng Diyos ay halos dumating na. Bagaman ayaw Niyang

magparusa, gayon ma'y magpaparusa Siya, at iyon ay agad. Ang mga lumalakad sa liwanag ay makakakita ng mga tanda ng nalalapit na panganib; ngunit hindi sila dapat umupo sa tahimik, walang-kabahalaang paghihintay sa pagkawasak, na inaaliw ang kanilang sarili sa paniniwalang kukupkupin ng Diyos ang Kaniyang bayan sa araw ng pagdalaw. Hindi, malayo ito sa katotohanan. Dapat nilang maunawaan na tungkulin nila ang masikhay na magpagal upang iligtas ang iba, na tumitingin sa Diyos nang may matibay na pananampalataya para sa tulong. "Malaki ang nagagawa ng masikhay na panalangin ng isang taong matuwid."

Ang lebadura ng kabanalan ay hindi pa lubusang nawalan ng kapangyarihan. Sa panahong pinakamalaki ang panganib at pinakamatindi ang panlulumo ng iglesia, ang munting pangkat na nakatayo sa liwanag ay magbubuntong-hininga at tatangis dahil sa mga kasuklam-suklam na gawa na nagaganap sa lupain. Ngunit lalong higit na aakyat ang kanilang mga panalangin alang-alang sa iglesia, sapagkat ang mga kasapi nito ay gumagawa ayon sa pamamaraan ng sanlibutan.

Ang mga taimtim na panalangin ng kakaunting tapat na ito ay hindi magiging walang kabuluhan. Kapag ang Panginoon ay darating bilang Tagapaghiganti, darating din Siya bilang Tagapagtanggol ng lahat ng nagpanatili ng pananampalataya sa kadalisan nito at nanatiling hindi nadungisan ng sanlibutan. Sa panahong yaon ipinangako ng Diyos na ipaghiganti ang Kanyang sariling mga hinirang na dumaraing sa Kanya araw at gabi, bagaman Siya'y matagal na nagtitiyaga alang-alang sa kanila.

"Ang utos ay ito: 'Dumaan ka sa gitna ng lunsod, sa gitna ng Jerusalem, at lagyan mo ng tanda ang mga noo ng mga taong dumadaing at tumatangis dahil sa lahat ng mga kasuklam-suklam na gawa na ginagawa sa gitna niyaon.' Ang mga dumadaing at tumatangis na ito ay inilalahad ang mga salita ng buhay; sila'y sumaway, nagpayo, at nagsumamo. May ilan sa mga dating nagdadala ng kahihyan sa Diyos ang nagsisi at nagpakaaba ng kanilang mga puso sa harap Niya. Ngunit ang kaluwalhatian ng Panginoon ay lumisan na sa Israel; bagaman marami ang patuloy na nagsasagawa ng mga anyo ng relihiyon, ang Kanyang kapangyarihan at presensya ay hindi sumasakanila." Testimonies, tomo 5, 208-210.

Ang mga talatang sampu hanggang labinlima ay inaalisan ng selyo at inilalantad ang nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu; at sa paggawa nito, sabay nilang tinutukoy na ang pagseselyo sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay kasalukuyang isinasakatuparan sa mga nakatugon sa mga kahingian ng mga panalanging kinakatawan ni Daniel at ng tatlong tapat sa ikalawang kabanata, at ni Daniel sa ika-siyam na kabanata. Makikilala ang pagkakaiba sa pagitan ng dalawang panalangin bilang isang panalangin para sa pag-unawa sa panlabas na mga pangyayari ng hula (Daniel 2), at isang panalangin upang maisakatuparan ang panloob na karanasan ng hula (Daniel 9). Isa pang pagkakaiba ay na ang mga banal bilang isang katawan ay naghahangad na maunawaan ang mensaheng panubok ng larawan ng hayop (Daniel 2), ngunit kinakailangan nilang masing-isa na maisakatuparan ang gawaing ng ganap na pagsisisi (Daniel 9). Ang kanilang mga panalangin ay dapat nasa balangkas ng Ezekiel 9, sapagkat dapat silang magdalamhati dahil sa mga kasalanan sa lupain at sa iglesia.

Kapag isinasakatuparan ang Kanyang poot sa mga paghatol, ang mga mapagpakumbaba at tapat na tagasunod ni Cristo ay makikilala sa gitna ng sanlibutan sa pamamagitan ng matinding pighati ng kanilang kaluluwa, na nahahayag sa panaghoy at pag-iyak, sa mga saway at mga babala. Samantalang ang iba ay nagsisikap na pagtakpan ang umiiral na kasamaan at bigyang-dahilan ang malaking kasamaan na laganap sa lahat ng dako, ang may sigasig para sa karangalan ng Diyos at pag-ibig sa mga kaluluwa ay hindi mananahimik upang magkamit ng pabor ninuman. Ang kanilang matuwid na mga kaluluwa ay lubhang nababagabag araw-araw dahil sa mga di-banal na gawa, pamumuhay, at pananalita ng mga di-matuwid. Wala silang kapangyarihang pigilin ang rumaragasang agos ng kasamaan, kaya't napupuno sila ng dalamhati at pangamba. Nagdadalamhati sila sa harap ng Diyos sa pagkitang hinahamak ang relihiyon sa mismong mga tahanan ng mga nagkaroon ng dakilang liwanag. Sila'y nananangis at pinipighati ang kanilang mga kaluluwa sapagkat ang kapalaluan, kasakiman, pagkamakasarihan, at halos bawat uri ng panlilinlang ay nasa iglesia. Ang Espiritu ng Diyos, na nagbubunsod sa pagsaway, ay niyuyurakan, samantalang nagtatagumpay ang mga lingkod ni Satanas. Nalalapastangan ang Diyos, at ginagawang walang bisa ang katotohanan.

Ang uring hindi napipighati dahil sa sarili nilang pagbagsak sa espirituwal, ni nagluluksa dahil sa mga kasalanan ng iba, ay maiiwang walang selyo ng Diyos. Inaatasan ng Panginoon ang Kanyang mga sugo, ang mga lalaking may mga sandatang pamuksa sa kanilang mga kamay: ‘Sumunod kayo sa kanya sa buong lunsod, at hampasin ninyo; huwag magpatawad ang inyong mata, ni mahabag kayo; lipulin ninyo ang matatanda at ang mga kabataan, maging ang mga dalaga, at ang maliliit na bata, at ang mga babae; ngunit huwag kayong lumapit sa sinumang tao na may tanda; at pasimulan ninyo sa Aking santuwaryo. Kung magkagayo’y pinasimulan nila sa matatandang lalaki na nasa harap ng bahay.’

Dito natin nakikita na ang iglesia—ang santuwaryo ng Panginoon—ang unang nakadama ng hagupit ng poot ng Diyos. Ang matatandang lalaki, yaong pinagkalooban ng Diyos ng dakilang liwanag at nanindigang mga tagapag-ingat ng espirituwal na mga kapakanan ng bayan, ay tinaksilan ang tiwalang ipinagkaloob sa kanila. Pinanindigan nila na hindi na natin kailangang maghanap ng mga himala at ng kapansin-pansing pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos gaya noong mga nakaraang araw. Nagbago na ang mga panahon. Pinalalakas ng mga salitang ito ang kanilang kawalan ng pananampalataya, at sinasabi nila: “Ang Panginoon ay hindi gagawa ng mabuti, ni gagawa man Siya ng masama.” Lubhang maawain Siya upang dalawin ang Kanyang bayan sa hatol. Kaya nga “Kapayapaan at katiwasayan” ang sigaw ng mga taong kailanma’y hindi na muling itataas ang kanilang tinig na gaya ng trompeta upang ipakita sa bayan ng Diyos ang kanilang mga pagsalangsang at sa sambahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan. Ang mga piping aso na ayaw tumahol ang siyang nakadarama ng matuwid na paghihiganti ng Diyos na nasaktan. Mga lalaki, mga dalaga, at maliliit na bata ay pawang nalilipol na magkakasama. Testimonies, tomo 5, 210, 211.

Ang mga talatang una at ikalawa sa kabanata labing-isa ng Daniel ay nagsisimula sa panahon ng wakas noong 1989, gaya rin ng talatang sampu. Dinadala ng talatang ikalawa ang kasaysayan hanggang sa unang termino ng panunungkulan ni Donald Trump, at pagkatapos ay iniwan ang isang nakatagong kasaysayan mula sa naturang ikaanim na pinakamayamang pangulo hanggang sa ikapitong kaharian (ang United Nations), na kinakatawan ni Alexander ang Dakila. Sa pagitan ni

Xerxes, ang mayamang hari sa talatang dalawa, at ni Alexander ang Dakila ay mayroong walong hari ng Persia. Ang nakatagong kasaysayan mula sa talatang dalawa hanggang sa talatang tatlo ay kumakatawan sa walong hari. Kaya, mula sa pagtatapos ng unang termino ni Trump hanggang sa ikapitong kaharian ng propesiya ng Bibliya ay may kabuuang sampung hari na sumasaklaw sa nakatagong kasaysayan ng talatang dalawa hanggang tatlo sa kabanata labing-isa ng Daniel.

Ang bilang na sampu ay sagisag ng pagsubok, at ang pagsubok na nagaganap sa mismong kasaysayang iyon ay ang pagbuo ng larawan ng hayop. Ang ika-anim na pinakamayamang pangulo ay pinukaw ang mga globalista simula sa kaniyang unang kampanya noong 2015, at sa paggawa niya nito ay minarkahan niya ang pasimula ng isang pakikibaka sa pagitan ng dalawang saksi ng Apocalipsis kabanata labing-isa at ng hayop na dragon ng ateismo, na hindi tumitigil hanggang sa batas ng Linggo ng mga talatang labing-anim at apatnapu't isa. Sa loob ng digmaang iyon si Donald Trump ang unang pangulo na pumukaw sa dragon at siya rin ang huli. Si Trump ang huling pangulo ng hayop na mula sa lupa, at si Trump ang magiging unang pinuno ng ikapitong kaharian. Sa gayon, kinakatawan ni Trump ang una at ang huli sa sampung hari, at ang sampu ay sagisag ng pagsubok.

Ang 1776, 1789, at 1798 ay kumakatawan sa tatlong kasaysayan na nagpapatunay na ang ikawalong pangulo ay nagmula sa pito. Ang 1776 ay kumakatawan sa paglalathala ng Declaration of Independence, at sa kasaysayan ng Unang at Ikalawang Continental Congress. Ang 1789 ay kumakatawan sa isang yugto ng kasaysayan kung kailan binuo ang Articles of Confederation. Nagsimula ang yugtong iyon noong 1781, at nagtapos sa paglalathala ng Konstitusyon noong 1789. Ang 1798 ay kumakatawan sa paglalathala ng Alien and Sedition Acts, at sa pasimula ng halimaw na mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia.

Ang mga Kontinental na Kongreso ay nahahati sa dalawang panahong propetiko ng unang kongreso at ng huling kongreso. Ang Unang Kontinental na Kongreso ay nagkaroon ng dalawang pangulo at si Peyton Randolph ang unang pangulo. Ang Ikalawang Kontinental na Kongreso ay nagkaroon ng anim na pangulo. Si Peyton Randolph ang unang pangulo kapwa ng Unang at ng Ikalawang Kontinental na Kongreso. Nagkaroon ng kabuuang walong pangulo sa buong kasaysayan ng Unang at Ikalawang Kontinental na Kongreso. Si Peyton Randolph ang unang pangulo kapwa ng Unang at Ikalawang Kontinental na Kongreso, isang panahong propetiko na may walong pangulo, subalit ang unang pangulo sa bawat isa sa dalawang panahong iyon ay iisang tao. Kaya, bagaman may walong termino ng pagkapangulo, sa katunayan ay pito lamang ang mga pangulo. Ang unang pangulo ay makalawang naging unang pangulo sa hanay ng pitong taong naging mga pangulo, at si Randolph kaya ay kumakatawan sa ikawalo, na sa pito, at sa pamamagitan ng dalawang saksi ay sumasagisag siya bilang tipo ng unang aktuwal na pangulo, na si George Washington.

Si Washington ay kinakatawan ni Randolph, at kaya naman si Randolph, bilang sagisag ni Washington, ay naglalahad ng kapuwa mga katangiang propetiko ni Randolph na unang pangulo, at na si Randolph ay ang ikawalo, na kabilang sa pito. Kaya si George Washington, bilang unang pangulo at unang Kumandante at Punò, ay sa paraang propetiko ang ikawalo rin, at kabilang sa pito; at si Trump, bilang huling pangulo, ay magiging ikawalo rin, na kabilang sa pito.

Ang ikalawang pangulo ng Ikalawang Kongresong Kontinental ay si John Hancock. Nagtapos ang Ikalawang Kongresong Kontinental noong 1781. Ang panahon mula 1781 hanggang 1789 ay kinikilala bilang yugto ng kasaysayan ng Articles of Confederation. Ang yugtong ito ay sinasagisagan ng petsang 1789, sa pamamagitan ng paglalathala ng Saligang-Batas. Sa panahong iyon ay nagkaroon din ng walong pangulo. Ang Articles of Confederation ang kumatawan sa unang Saligang-Batas, subalit ang kahinaan ng Articles of Confederation ang nagbunsod sa pagpapalit nito, at sa pagpapatibay ng labintatlong kolonya sa Saligang-Batas noong 1789.

Sa panahong iyon, ang walong pangulo ay binubuo ng pitong pangulong hindi naging pangulo sa kasaysayang kinakatawan ng naunang dalawang Continental Congress, at ng isa na naging pangulo sa unang makahulugang panahong iyon. Nagsilbi si John Hancock kapwa sa ikalawang Continental Congress, at gayundin sa panahong kinakatawan ng Articles of Confederation. Sa antas ng propesiya, may pitong lalaki lamang na naging pangulo sa panahon ng dalawang Continental Congress; kaya, sa makahulugang pagtingin, si John Hancock ay isa sa walong nasa panahon ng Articles of Confederation, ngunit siya rin ay isa sa pitong lalaki mula sa naunang panahon. Kaya't siya ang ikawalo, na kabilang sa pito.

Ang ikalawang propetikong panahon, na kinakatawan ng 1781 hanggang 1789, gaya ng unang panahon, ay nagkaroon ng isang pangulo (si Hancock) na siyang ikawalo at kabilang sa pito, gaya ni Randolph sa unang propetikong panahon na kinakatawan ng 1776.

Sa dalawang yugto ng tig-walong pangulo, kinakatawan ang hiwaga ng ikawalong kabilang sa pito. Ang dalawang panahong iyon ay nagpapatotoo na ang unang tunay na pangulo (Washington) ay taglay din ang makapropetikong hiwagang kalakip ng kaniyang simbolismo, sa pamamagitan ng kaniyang tipo na kinakatawan ni Randolph. Ang tatlong saksing ito ay tumutukoy kay Trump. Si Trump, gaya ng inilarawan sa mga talatang isa at dalawa sa kabanata labing-isa, ay inilarawan lamang hanggang sa kaniyang unang termino, na nagtapos nang ang ikalawang halalan ay ninakaw ng halimaw na buhat sa hukay na walang salalayan.

Ang kasaysayang tumupad sa mga talatang iyon ay naglalaman ng isang nakatagong kasaysayan sa pagitan ng yugto ng pinakamayamang hari (si Xerxes) at ng pagpasok ni Alexander the Great, na kumakatawan sa batas ng Linggo, kung kailan ang sampung hari ay panandaliang nagiging ikapitong kaharian. Sa pagitan ng mayamang hari at ng sampung haring sumasang-ayon na ibigay ang kanilang ikapitong kaharian sa kapapahan, may walong hari. Ang walong haring iyon na bumubuo sa nakatagong kasaysayan mula talata dalawa hanggang talata tatlo ay nakasusumpung ng dalawang saksi ng walong pangulo sa kasaysayan noong 1776, 1789, at 1798.

Ang kasaysayang iyon ay nagtataglay ng simbolismo ng dalawampu't dalawang taon, na kinikilala ito bilang kasaysayan ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo kapag ang pagka-Diyos ay ipinag-isa sa pagkatao. Taglay din nito ang patotoo ng "Katotohanan," sapagkat ang pasimula ay nagmamarka ng kasarinlan at ang wakas ay nagmamarka ng pagtatanggal ng kasarinlan, samantalang labintatlong taon matapos ang 1776, labintatlong kolonya ang nagpatibay sa Saligang-Batas. Tinutukoy din nito ang dalawang yugto ng walong hari (mga pangulo) na kapwa naglalaman ng hiwaga ng ikawalo na kabilang sa pito.

Si Trump, bilang ikaanim na pangulo noong 2016, at bilang huling pinuno ng ikaanim na kaharian, ay kumakatawan din sa una at huli sa sampung magkakasunod na hari. Ang bilang na sampu ay tumutukoy sa proseso ng pagsubok ng kasaysayang iyon, at ang pagsubok na nauuna at nagwawakas sa Batas ng Linggo ay ang pagbuo ng larawan ng hayop. Ang larawan sa panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa hayop ay kumakatawan sa walong kaharian, at sa gayon ay nagbibigay ng patotoo na ang pagsubok ng larawan ng hayop ay kinakatawan ng bilang na "walo".

Sa kasaysayan ng pagsubok sa linya ng mga Makabeo—na kumakatawan sa linya ng sungay ng tumalikhod na Protestantismo at sa linya ng sungay ng tumalikhod na Republikanismo na kinakatawan ni Antiochus III—nagkakaisa ang mga linya at mga sungay sa iisang sungay, na siyang larawan ng kapapahan. Sa gayunding kasaysayan, ang wangis ng Diyos ay ganap at pangmatagalang muling nalilikha sa mga kinakatawan bilang isang daan at apatnapu't apat na libo.

Ang nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu ay natatanggalan ng selyo sa loob ng nakatagong kasaysayan ng talatang dalawa hanggang tatlo, at ng kasaysayan ng mga talatang sampu hanggang labinlima. Kapag si Trump ay magiging ikawalong pangulo na buhat sa pito sa kanyang panunumpa sa tungkulin sa ika-20 ng Enero, 2025, ang walong hari sa pagitan nina Xerxes at Alexander the Great ay nagsisilbing tanda ng pagsapit ng pagbuo ng larawan ng halimaw, at si Trump ay kumakatawan sa una at sa huli sa sampung magkakasunod na hari.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

At nakita ko sa kanang kamay niya na nakaupo sa luklukan ang isang aklat na may sulat sa loob at sa likod, na tinatakan ng pitong selyo. At nakita ko ang isang makapangyarihang anghel na naghahayag na may malakas na tinig, Sino ang karapat-dapat na buksan ang aklat, at kalagin ang mga selyo nito? At walang sinuman sa langit, ni sa lupa, ni sa ilalim ng lupa, ang makabukas ng aklat, ni makatingin man dito. At ako'y labis na tumangis, sapagkat walang natagpuang karapat-dapat na magbukas at bumasa ng aklat, ni makatingin man dito. At sinabi sa akin ng isa sa mga matanda, Huwag kang tumangis: narito, ang Leon mula sa lipi ni Juda, ang Ugat ni David, ay nagtagumpay upang buksan ang aklat at kalagin ang pitong selyo nito. At tumingin ako, at narito, sa gitna ng luklukan at ng apat na hayop, at sa gitna ng mga matanda, ay nakatayo ang isang Kordero na waring pinatay, na may pitong sungay at pitong mata, na siyang pitong Espiritu ng Diyos na sinugo sa buong lupa. At siya'y lumapit at kinuha ang aklat mula sa kanang kamay niya na nakaupo sa luklukan. At nang kunin niya ang aklat, ang apat na hayop at ang dalawampu't apat na matatanda ay nagpatirapa sa harap ng Kordero, na ang bawat isa sa kanila'y may alpa, at mga sisidlang ginto na puno ng mga pabango, na siyang mga panalangin ng mga banal. At sila'y umawit ng isang bagong awit, na sinasabi, Ikaw ay karapat-dapat na kunin ang aklat, at buksan ang mga selyo nito: sapagkat ikaw ay pinaslang, at tinubos mo kami para sa Diyos sa pamamagitan ng iyong dugo mula sa bawat angkan, at wika, at bayan, at bansa; At ginawa mo kaming mga hari at mga saserdote para sa aming Diyos: at kami'y maghahari sa ibabaw ng lupa. Apocalipsis 5:1-10.